

Sygn. akt IV KKN 33/2001

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2001 r.

Sąd Najwyższy - Izba Karna na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN – Jacek Sobczak

Sędziowie: SSN – Lidia Misiurkiewicz (spr.)

SSN – Wiesław Maciak

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2001 r.

sprawy **M. J.**

skazanego z art. 27 ust. 3 ustawy o broni, amunicji i materiałach wybuchowych
z dnia 31 stycznia 1961 r. (Dz. U. Nr 6, poz. 43) i innych

z powodu kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego
na korzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 27 października 2000 r., sygn. II K Kws (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i uniewinnia M. J. od popełnienia
zarzuczonego mu czynu; kosztami procesu w sprawie obciąża Skarb
Państwa.**

U Z A S A D N I E N I E

Sąd Rejonowy w W., po rozpoznaniu sprawy w trybie art. 508 § 1 kpk w związku z art. 3 ustawy z dnia 28 sierpnia 1998 r. o zmianie ustawy Kodeks wykroczeń ... (Dz. U. Nr 113, poz. 117), wyrokiem z dnia 27 października 2000 r. sygn. II Kws (...) uznał oskarżonego M. J. za winnego tego, że w dniu 7 marca 2000 r. w W., w swoim mieszkaniu, posiadał bez zezwolenia pojemnik z gazem, koloru czarnego z napisem „Super Paraliżujący (...)” i za to na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy o broni, amunicji i materiałach wybuchowych z dnia 31 stycznia 1961 r. (Dz. U. Nr 6, poz. 43) w związku z § 1 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1990 r. w sprawie rozciągnięcia niektórych przepisów ustawy o broni ... (Dz. U. Nr 76, poz. 451), przy przyjęciu za podstawę wymiaru kary art. 27 ust. 1 i 2 cytowanej wyżej ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. w zw. z art. 48 kw i art. 24 § 1 i 3 kw – wymierzył oskarżonemu karę 350 zł grzywny, orzekając jednocześnie przepadek pojemnika z gazem.

Powyższy wyrok uprawomocnił się w I-szej instancji.

Wyrok ten – w trybie kasacji na korzyść skazanego zaskarżył Prokurator Generalny i zarzucając „rażące i mające wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa materialnego, polegające na zastosowaniu wobec oskarżonego ustawy już nie obowiązującej i bezpodstawnym przyjęciu, że posiadanie ręcznego pojemnika z gazem obezwładniającym wymaga stosownego pozwolenia”, wniósł – „o uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzuconego mu czynu”.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym – w rozumieniu art. 535 § 3 kpk (ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego ... Dz. U. Nr 62, poz. 717).

Przypisany oskarżonemu czyn miał miejsce w czasie obowiązywania już ustawy o broni i amunicji z dnia 21 maja 1999 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 549) i posiadanie przez M. J. pojemnika z gazem obezwładniającym należało ocenić zgodnie z uregulowaniami zawartymi w tej ustawie, a nie w ustawie z dnia 31 stycznia 1961 r. (Dz. U. Nr 6, poz. 431), jak uczynił to Sąd Rejonowy w W.

Co prawda przepis art. 51 ust. 1 powołanej wyżej ustawy z dnia 21 maja 1999 r. przewiduje karalność posiadania bez pozwolenia „miotacza gazu obezwładniającego”, nie dotyczy to jednak „ręcznych miotaczy gazu obezwładniającego”, jak jednoznacznie wynika to z treści art. 11 pkt 6 tej ustawy. Przepis ten stanowi, że pozwolenie na broń nie jest wymagane w przypadku posiadania ręcznych miotaczy gazu obezwładniającego.

I chociaż z opisu czynu przypisanego oskarżonemu nie wynika, że posiadał on bez pozwolenia ręczny pojemnik z gazem, to materiał dowodowy sprawy w sposób nie budzący wątpliwości wskazuje na to, że u M. J. znaleziono ręczny pojemnik z gazem (k. (...)) – notatka urzędowa z 07.03.2000 r., zeznania św. D. P.), na posiadanie którego zezwolenie nie jest wymagane.

W tych warunkach M. J. nie dopuścił się zarzucanego mu czynu zakwalifikowanego jako wykroczenie na podstawie wymienionych na wstępie przepisów i dlatego Sąd Najwyższy uznając kasację za oczywiście zasadną (w trybie art. 535 § 3 kpk), uchylił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego i uniewinnił wyżej wymienionego od popełnienia zarzucanego mu czynu, a kosztami procesu w sprawie obciążył Skarb Państwa.